

черковно тогава, едномисленници-ти му ся наказали, а върху Латины-ты ся изрѣкло още едно проклятіе.

Послѣ опасность-та отъ странж-тж на Турци-ты, кои-то бѣхж обыколили Цариградъ отъ врѣдомъ, накарала и Ивана VII-ый Палолога, да ся обърне камъ Папж-тж пакъ, и да му иска покровителство съ цѣнж-тж на православіе-то, та и Папа Евгений IV-ый съ охотж влѣзълъ въ прѣговоры за съединеніе-то на черковы-ты, и въ 1438 г. събралъ за това Съборъ въ Феррарж, отъ дѣто на другж-тж годинж, по причинж на чюмж-тж, коя-то заморила тамъ, ся прѣнесълъ въ Флоренціж. На него дохождалъ самичкъ и Императоръ-тъ заедно съ Цариградскыя патриархъ и 20 още други источны іерарсы. Нѣмало много душь на тоя Съборъ, кой-то ималъ таквози високо назначеніе: едва сичкы да сж ся набирали до 150 душь. Источна-та черкова съ толкози широковы-ты си области, като: Българія, Россія, Молдаво-Влахія и Гръція, имали само по единъ гласъ, а трима-та други патриарси не были тамъ, и Императоръ-тъ имъ назначилъ прѣдставители, безъ да былъ опълномощенъ отъ тѣхъ. Най-напрѣдъ работы-ты ся повели тжй: Заловили ся прѣпирни отъ двѣ-тѣ страны за логыцескж-тж тържественнж форменность. Нъ кога-то побѣда-та рѣшително ся показала отъ камъ-то странж-тж на Гръци-ты въ главныя пунктъ, за исхожденіе-то на Св. Духа и отъ Сына, тогава прибѣгнжли и до насиліе. Императоръ-тъ повелѣвалъ: папа-та ограничилъ начина за поддържаніе-то на источны-ты епископы, кои-то зель вече подъ отговорность-тж си. Просвѣщенный и ревностный бранитель на православіе-то Марко, митрополить-тъ Ефесскый, отстранили отъ засѣданіе-то, а на другы-ты епископы ся запрѣтило да отговаряють на латинскы-ты възраженія. Съ таквызи и тѣмъ подобны срѣдства най-послѣ изкарали источны-ты епископы, кои-то были тамъ, да признажтъ, че Духъ Св. происходи отъ Отца и Сына, както — и най-важно-то да склоняють да ся подчини источна-та черкова іерархическы подъ Римъ. А другы-ты вѣнкашны разлики на черковы-ты си останалы небутижты, като таквы, кои-то не пречяють на вжтрешно-то имъ единство. Актъ-тъ на съединеніе-то, кой-то ся провъзгласилъ всенародно въ катедралнж-тж Флорентійскж Черковж, на 6-ый Юлія 1439 годинж, ся не подписалъ само отъ Ефесскыя митрополить Марка и нѣколко другы богословцы отъ Гръци-ты. Нъ общо роптаеніе посрѣщнжло сичкы-ты гръцкы Епископы, кога-то ся върнжли въ отечество-то си. Повече-то отъ тѣхъ горчиво раскайвани припознавали себе си за прѣдатели на вѣрж-тж, и не скрывали